

Să plutim...

Eugenia Calancea

Trec zile pe lângă noi nenumărate,
ajungem și noi ușor în etate,
avem uneori capul în nori și cu atâtea ploi,
iar vise urâte ne caută pe-amândoi.
Mergi uneori ca la circ pe-o sârmă,
ne pierdem elanul și a noastră cârmă,
agale mergeam printre jetoane,
ne pierdem în spitale cu multe cotloane.
Nu vrem în astă întunecime,
vrem încă nopți senine și sublime,
să cânti cu voioșie unde nu ai voie,
să fie de toate din ce ai nevoie.
Visăm să plutim pe ape-nvolburate,
să nu înnoți cu mâinile crăpate,
să curgă bine sângele-n vene,
să te ating Doamne numai pe tine.